

Halvdelen af Kommunernes Udgifter, højst 4 Kr. pr. Indbygger, hvilket vil sige, at Staten, saafremt Loven udnyttes fuldt ud, vil komme til at refundere Kommunerne 11 Mill. Kr. Der er aabnet Adgang for enkelte Kommuner, som maatte mene det nødvendigt at bruge mere end de 8 Kr., til at gøre dette med Ministerens Billigelse, men Statstilskuddet er begrænset til de 4 Kr. Summen er sat saaledes under Hensyn til de forskellige Diskussioner og Overvejelser, som har været førte om, hvad kommunale Foranstaltninger imod Dyrtid kunde tænkes at koste, og under Hensyn til, hvad man mener, at Stat og Kommune i saa Henseende er i Stand til at bære.

Jeg har nu omtalt den første Del af Lovforslaget, som findes angivet ved Titelen: „Forslag til Lov om kommunale Foranstaltninger i Anledning af Dyrtiden“, og skal nu omtale Lovforslagets anden Opgave: „Dækning af overordentlige kommunale Udgifter“. Som ærede Medlemmer vil høre af denne Overskrift, er der ikke blot Tale om Dækning for de Udgifter, som denne Lov vil paaføre Kommunerne, men om Dækning af alle de Udgifter, som de overordentlige Forhold har paabejdet Kommunerne. Naar man ser ud over Kommunernes Liv i dette Aar, bemærker man, at overordentlige Foranstaltninger har paalagt dem betydelige Udgifter, og at Dækning af disse ad de vanlige Veje sikkert mange Steder vilde kunne bringe Kommunerne Vanskeligheder. Der er dog sikkert i saa Henseende stor Forskel baade imellem Byerne indbyrdes og imellem By og Land, og der aabnes altsaa her en Adgang til ad overordentlige Veje at dække alle de overordentlige Udgifter, Kommunerne har haft. I saa Henseende er Hovedprincippet det samme, som er bragt til Anvendelse med Hensyn til Kommunernes Myndighed overfor Foranstaltningerne, nemlig en meget fri Ret til Beskatning. Kommunalbestyrelserne bemyndiges til at tage Beslutning om Udskrivning af overordentlige kommunale Skatter for Skatteaarene 1916—17 og 1917—18. Ligesom de Foranstaltninger, der her er Tale om, strækker sig over to Skatteaar, nemlig fra det Tidspunkt, hvorpaa vi nu befinder os, til 1. November 1916, altsaa — da Skatte-

aaret begynder ved April — over to Skatteaar, saaledes har jeg ogsaa anset det for rigtigt at give Kommunerne Lejlighed til at dække Udgifterne ved disse overordentlige Foranstaltninger i to Skatteaar. Forslaget gaar da ud paa at ophæve alle den gældende Lovgivnings Bestemmelser om Indskrænkning i den kommunale Skattemyndighed vedrørende Ejendomsskatternes Fiksering, Forholdet mellem Hartkornsskatterne og Ejendomsskylden og mellem Ejendomsskatter og personlige Skatter, Skatteudskrivningens Størrelse, Afholdelse af Skattevalg og saa fremdeles for den kommunale Skatteudskrivnings Vedkommende, idet det foreslaar at tillægge Kommunen Myndighed til at vælge selv, paa hvilket Skattegrundlag den vil udskrive sin Kommuneskat — om den vil udskrive den som et Tillæg til de bestaaende kommunale Skatter paa faste Ejendomme, herunder Ejendomsskylden, eller som en Skat paa Grunden alene eller som et Tillæg til den personlige Kommuneskat, enten for alle skattepligtige eller for skattepligtige, hvis Indkomster ligger over en nærmere fastsat Grænse, eller for de skattepligtige, der svarer Skat til Kommunen som Erhvervs-kommune af en Indtægt, der ligger over en nærmere fastsat Grænse. Altsaa, man foreslaar at tillægge Kommunerne Myndighed til selv at vælge, hvor, paa hvilket eller hvilke Skattegrundlag af de her nævnte de vil lægge den nye overordentlige kommunale Beskatning.

Naar der med Hensyn til de kommunale Skatter er foreslaaet ikke blot, at Kommunen kan vælge et Tillæg til den bestaaende kommunale Skat paa faste Ejendomme, derunder Ejendomsskyld, men ogsaa, at den kan vælge en Skat paa Grunden alene, er det under Hensyn til, at der utvivlsomt kan være Kommuner, som vilde finde en Forøgelse af Ejendomsskylden mindre retfærdig end en Skat paa Grunden alene. Saafremt den af Finansministeren fremsatte Vurderingslov gennemføres, og en Statsvurdering foretages efter den, vil dette Grundlag kunne benyttes. Men jeg mener, at hvis dette ikke gennemføres, bør der gives Kommunerne Adgang til selv at foretage en Vurdering af Grundenes Værdi og at afgøre, om de ønsker at lægge Skatten herpaa.